

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
președinte – Petru Ursache,
judecători – Iurie Diaconu, Nicolae Gordilă,

examinându-și admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Denisenco Albert împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 05 iunie 2012, în cauza penală în privința lui,

Denisenco Albert Vorfolomei, născut la 08 iunie 1968, originar din mun. Chișinău și locuitor al s. Ruseni, r-nul Anenii Noi, str. Păcii 18, ap. 2,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 13 martie 2010 pînă la 29 aprilie 2010 (prima instanță)*
- 2. de la 12 mai 2010 pînă la 10 iunie 2010 (instanța de apel)*
- 3. de la 28 octombrie 2011 pînă la 24 ianuarie 2012 (instanța de recurs)*
- 4. de la 24 aprilie 2012 pînă la 05 iunie 2012 (instanța de apel)*
- 5. de la 23 aprilie 2013 pînă la 29 mai 2013 (instanța de recurs)*

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 29 aprilie 2010, Denisenco Albert a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 151 alin (4) și 155 Cod penal, stabilindu-i-se următoarea pedeapsă:

- în baza art. 151 alin. (4) Cod penal – 11 ani închisoare;
- în baza art. 155 Cod penal – 2 ani închisoare;

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa definitivă, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, 13 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Denisenco Albert în noaptea zilei de 05 februarie 2010 spre 06 februarie 2010, în jurul orelor 04:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică și aflându-se la domiciliul cet. Polianova Tatiana din or. Anenii Noi, str. M. Frunze 5, în virtutea relațiilor ostile apărute între inculpat și cet. Leșciova Marina, având drept scop provocarea leziunilor corporale grave pentru viață și sănătate, intenționat i-a aplicat ultimei multiple lovituri cu pumnii în regiunea facială și a

capului, cauzându-i vătămări corporale grave, periculoase pentru viață și sănătate, sub formă de multiple plăgi a cavității bucale și a buzelor, fractura oaselor nazale și fractura dublă a mandibulei, care a condiționat o aspirație cu sânge ce a dus la asfixie mecanică în rezultatul căreia victima a decedat pe loc.

Tot el, Denisenco Albert în noaptea zilei de 05 februarie 2010 spre 06 februarie 2010 în jurul orei 04:30 fiind în stare de ebrietate alcoolică și aflându-se la domiciliul cet. Polianova Tatiana din or. Anenii Noi, str. M. Frunze 5, după săvârșirea omorului cet. Leșciova Marina urmărind scopul ascunderii urmelor infracțiunii comise, exprimată prin eliminarea martorului ocular și anume a cet. Polianova Tatiana, care este mama cet. Leșciova Marina, a luat un cuțit de bucătărie și a amenințat-o pe ultima cu omor, limitându-i accesul la ieșirea din domiciliu și creându-i obstacole să apeleze la ajutorul persoanelor terțe, prin urmare existând pericol real a realizării acestei amenințări.

3. Sentința a fost atacată de către procuror și succesorul părții vătămate Polianova Tatiana, care au solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Denisenco Albert să fie condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. e) și j) Cod penal, la 16 ani închisoare, în baza art. 155 Cod penal la 2 ani închisoare, iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, definitiv să-i fie stabilită pedeapsa de 18 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În susținerea apelurilor procurorul și succesorul părții vătămate Polianova Tatiana au invocat că, moartea Marinei Leșciova a survenit îndată după aplicarea loviturilor de către inculpat, iar prima instanță nu a luat în considerație acest fapt, inclusiv și caracterul leziunilor corporale pricinuite victimei, cu atât mai mult că victima era invalid de gradul I din copilărie, care se datorează handicapului fizic și psihic și se afla la evidența medicului, fapt cunoscut de către inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 10 iunie 2010, apelurile procurorului și succesorului părții vătămate Polianova Tatiana au fost admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Denisenco Albert a fost condamnat în baza art. art. 145 alin. (2) lit. e) și j) și 155 Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa în baza art. 145 alin. (2) lit. lit. e), j) Cod penal - 13 ani închisoare, iar în baza art. 155 Cod penal - 2 ani închisoare. Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă - 15 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

5. În motivarea soluției date, instanța de apel a statuat, că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul Denisenco Albert cu o deosebită cruzime a aplicat victimei Leșciova Marina multiple lovituri cu pumnii în regiunea facială și a capului în urma cărora ultima a decedat, însă incorect a recalificat acțiunile inculpatului Denisenco Albert de la prevederile art. 145 alin. (2) lit. e) și j) Cod penal în cele prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod Penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor.

Argumentele inculpatului Denisenco Albert, precum că nu a avut intenția de a o omorî pe Leșciova Marina puse la baza sentinței, instanța de apel le-a respins, luându-se în considerație caracterul leziunilor corporale pricinuite victimei și a mecanismului omorului, inclusiv reieșind din faptul că moartea a survenit în rezultatul asfixiei mecanice.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs de către inculpat, care în temeiul art. 427 alin (1) pct. 12) CPP, a solicitat casarea deciziei cu menținerea sentinței.

În susținerea recursului, inculpatul a invocat că niciodată nu a avut intenția de a săvârși omor intenționat a lui Leșciova Marina și nu a supus victima torturii, nu i-a aplicat victimei acțiuni cu o deosebită cruzime sau sadice, considerînd că aceste argumente au fost pe deplin demonstrate în ședința de judecată a instanței de fond.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 ianuarie 2012 a fost admis recursul ordinar declarat de către inculpat, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, Colegiul penal a invocat faptul că în decizia instanței de apel urma să fie expusă concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeiurile de fapt și de drept precum și motivele adoptării soluției respective, fapt ce nu a fost respectat.

S-a mai indicat argumentul precum, în cazul admiterii apelului cu rejudecarea cauzei, era necesar ca decizia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțînd hotărîrea, să fie indicate motivele din care acestea urmau a fi reapreciate ori respinse ca probe. În partea descriptivă decizia trebuia să corespundă tuturor cerințelor art. 394 din Codul de procedură penală, nerespectarea acestor cerințe echivalînd cu nerezolvarea fondului apelului.

În acest sens, Colegiul penal a constatat că contrar pct.1) alin. (1) art. 394 Cod de procedură penală, partea descriptivă a hotărîrii de condamnare nu cuprindea descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvîrșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, or, aceste constatări pe capătul de acuzare incriminat lui Denisenco A. în baza art. 145 alin. (2) lit. e) și j) Cod penal, au rămas expuse doar în rechizitoriu (vol.1, f.d.150), pe cînd instanța de fond a constatat o altă stare de fapt încadrată în baza art.151 alin. (4) Cod penal.

S-a evidențiat că, instanța de apel, doar la descrierea probatoriului a indicat că, „ ... *trage concluzia că inculpatul Denisenco Albert, cunoscînd despre faptul că victima Leșciova Marina este invalid de gradul unu din copilărie, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii...*”, (vol.1, f.d. 210), însă această concluzie, nu s-a echivalat cu respectarea cerințelor stipulate la pct.1) alin.(1) art.394 Cod de procedură penală.

La fel, s-a constatat că odată ce instanța de apel n-a dispus menținerea sentinței primei instanțe în partea condamnării lui Denisenco A. în baza art. 155 Cod penal, dar a casat sentința și în această parte, rejudecînd cauza și pronunțînd o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care l-a condamnat pe inculpat în baza art. 155 Cod penal la 2 ani închisoare, - aceasta era obligată să respecte cerințele stipulate la pct.1) alin. (1) art. 394 Cod de procedură penală, fapt ce nu a fost atestat din textul deciziei adoptate.

În consecința celor expuse s-a stabilit că instanța de recurs a fost lipsită de posibilitatea de a trage concluzii privitor la corectitudinea încadrării juridice de către instanța de apel și anume în aspectul dacă probele, la care s-a făcut trimitere în conținutul deciziei contestate, au confirmat starea de fapt incriminată inculpatului în rechizitoriu.

Această eroare de drept, comisă de instanța de apel s-a înscris în prevederea art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală - *hotărîrea atacată nu cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția*, - eroare de drept care a fost temei de recurs și care nu a putut fi corectată de instanța de recurs, motiv pentru care decizia instanței de apel a fost casată și dispusă rejudecarea cauzei în ordine de apel.

S-a mai constatat și faptul că instanța de apel, examinînd apelul declarat de partea acuzării, rejudecînd cauza, l-a condamnat pe Denisenco A. pentru o infracțiune mai gravă, încadrată în prevederile art. 145 alin. (2) lit. e) și j) Cod penal, care se pedepsește cu închisoare de la 12 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață, însă n-a dispus audierea acestuia.

Potrivit art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în limitele prevederilor arătate în alin. (1), instanța de apel era obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, *să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei*, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

În hotărîrea „*Ekbatani împotriva Suediei*” din 26 mai 1988, Curtea Europeană, a menționat că atunci când o instanță de apel este sesizată cu soluționarea unei cauze **în fapt și în drept** și este investită să analizeze în ansamblul ei problema vinovăției sau a nevinovăției, ea nu poate, din motive de echitate a procesului, să decidă asupra acestor probleme fără aprecierea directă a mărturiilor prezentate personal de inculpat.

Însă, instanța de apel, a dat o nouă interpretare depozițiilor inculpatului, (*a se vedea textul deciziei adoptate f.d. 210*), care susținea în fața primei instanțe că fapta lui în latura obiectivă și subiectivă se încadrează în infracțiunea de vătămare intenționată gravă a integrității corporale, care a provocat decesul victimei.

Prin urmare, în atare circumstanțe, instanța de apel rejudecînd cauza, întru respectarea dreptului la un proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, nu putea dispune condamnarea inculpatului Denisenco Albert în baza art. 145 alin. (2) lit. e) și j) Cod penal, fără audierea acestuia.

9. Prin decizia Curții de Apel Bender din 05 iunie 2012 au fost admise apelurile declarate de către procuror și partea vătămată, menținută sentința în partea condamnării inculpatului în baza art. 155 Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, casată parțial sentința în partea condamnării inculpatului în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

- Denisenco A. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e) și j) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe un termen de 13 (treisprezece) ani. În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 15 (cincisprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Astfel instanța de apel a constatat că inculpatul Denisenco Albert Varfolomei în noaptea zilei de 05 februarie 2010 spre 06 februarie 2010, în jurul orei 04.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul lui Polianova Tatiana Vladimir,

amplasat în or. Anenii Noi, str. M. Frunze, nr.5, în virtutea relațiilor ostile, urmărind scopul omorului lui Leșciova Marina Serghei, născută la 19.06.1986, care era - pensionară de invaliditate de gr.1, fapt despre care acesta știa cu certitudine și cu care deținea relații de concubinaj, profitând de starea de neputință cunoscută și evidentă a acesteia, care se datorează handicapului fizic și psihic, a doborât-o la podea în salonul bucătăriei și acționând cu o deosebită cruzime, aplicându-i ultimei multiple lovituri cu pumnii în regiunea facială și a capului, cauzându-i vătămări corporale grave, periculoase pentru viață și sănătate sub formă de multiple plăgi a cavității bucale și a buzelor, fractura oaselor nazale și fractura dublă a mandibulei, care au condiționat o aspirație cu sânge, ceea ce a dus la asfixie mecanică, în rezultatul căreia victima a decedat pe loc.

Tot el, Denisenco Albert Varfolomei, în noaptea zilei de 06 februarie 2010, în jurul orei 04.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul lui Polianova Tatiana Vladimir, după săvârșirea omorului lui Leșciova Marina Serghei, urmărind scopul ascunderii urmelor infracțiunii comise, exprimată prin eliminarea martorului ocular Polianova Tatiana Vladimir, care i este mama victimei, a luat un cuțit de bucătărie și a amenințat-o pe ultima cu omor, limitându-i accesul la ieșirea din domiciliul și creându-i obstacole să apeleze la ajutorul altor persoane terțe, prin urmare existând pericolul real a realizării acestei amenințări.

10. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că în baza probelor administrate în cadrul examinării cauzei atât în instanța de fond, cât și în cea de apel, s-a constatat cu certitudine că inculpatul, cunoscând despre faptul, că victima Leșciova Marina este invalid de gradul I din copilărie, care se datorează handicapului fizic și psihic aflându-se la evidență, starea ei de neputință, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii în regiunea facială și a capului, cauzându-i multiple plăgi a cavității bucale și a buzelor, fractura oaselor nazale și a mandibulei, care a condiționat o aspirație cu sânge, ce a dus la asfixie mecanică, în rezultatul căreia victima a decedat pe loc, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 040-2010 din 16 februarie 2010 (f.d. 88-89).

Instanța de apel a mai concluzionat că la pronunțarea sentinței, instanța de fond n-a luat în considerație faptul că timpul survenirii morții victimei de la momentul pricinuirii leziunilor corporale este foarte mic și moartea ultimei a survenit imediat.

Totodată afirmațiile inculpatului, precum că el nu a avut intenția de a omorî pe victimă, au fost apreciate critic, deoarece ele se combat prin caracterul leziunilor corporale pricinuite victimei și a mecanismului omorului, inclusiv reieșind din faptul că moartea a survenit în rezultatul asfixiei mecanice.

Instanța de apel a constatat aceste împrejurări în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința judiciară cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat apreciere justă, cu respectarea prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce și a stabilit cu certitudine, toate aspectele de fapt și de drept.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către inculpat, care solicită casarea ei și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie recalificată fapta sa de la art. 145 alin. (2) lit. e) și j) Cod penal la art. 151 alin. (4) Cod penal și să fie achitat în baza art. 155 Cod penal.

În motivarea recursului, inculpatul a indicat faptul că nu a avut intenția de a omorî concubina, iar învinuirea sa în baza art. 155 Cod penal este o înscenare organizată de către partea vătămată Polianova Tatiana și procuror.

12. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că instanța de apel corect a constatat faptul că motivele recurentului ce țin de starea de fapt, de afirmațiile precum că incorect au fost apreciate probele cauzei, sunt inadmisibile, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția lui Denisenco A. în comiterea infracțiunilor imputate.

Totodată Colegiul penal reține și faptul că argumentele expuse de recurent au fost pe deplin examinate de către instanța de apel, care, apreciind toate probele din dosar, examinîndu-le în ansamblu, conform art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor. Aceleași argumente au fost obiectul examinării în instanța de recurs ordinar și motivat apreciate ca vădit neîntemeiate.

Astfel toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăția condamnatului în comiterea infracțiunilor imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, hotărîrile contestate nefiind afectate de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

13. În conformitate cu art. 432 alin. alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Denisenco Albert împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 05 iunie 2012 în cauza penală privindu-l pe **Denisenco Albert Vorfolomei**, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 iunie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Iurie Diaconu

Nicolae Gordilă

Copia corespunde originalului

Judecător

Petru Ursache